DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 15 stycznia 1951 **Nr 5** Poz. 14

TREŚĆ:

14

OKÓLNIK

z dnia 3 lutego 1951 r.

w sprawie oznaczenia w nowym pieniądzu sum wymienionych w przepisach o podatku od wynagrodzeń oraz o obowiązku społecznego oszczędzania (Fundusz C). Nr PM. 4561/4/51.

Ministerstwo Finansów zaznacza, że w myśl ust. 10 instrukcji Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie wypłat w nowym pieniądzu wynagrodzeń za pracę (Monitor Polski Nr A-117, poz. 1451) ostateczny termin dla wprowadzenia list płacy i wszelkich innych obliczeń płacowych, wypełnianych wyłącznie w nowym pieniądzu, ustalony został na dzień 31 stycznia 1951 r. W związku z tym Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że wyrażone w dotychczasowych złotych sumy w ustawie z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41), w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98), w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 4 stycznia 1950 r. w sprawie obniżenia skal podatkowych w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3), w zarządzeniach wydanych przez Ministra Finansów a dotyczących podatku od wynagrodzeń oraz w ustawie z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 10, poz. 74, Nr 36, poz. 256, Nr 52, poz. 415 oraz z 1949 r. Nr 7, poz. 42 i Nr 21, poz. 136), należy przerachowywać na sumy wyrażone w nowym pieniądzu w stosunku 100 złotych dotychczasowych równe 3 złotym ze stosownymi zaokrągleniami.

W szczególności należy:

w ustawie z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń:

1) w art. 5 ust. 1 pkt 11 sumę „15.000" zastąpić sumą „450",

2) w art. 5 ust. 1 pkt 12 sumę „25.000" zastąpić sumą „750",

3) w art. 9 ust. 7 zastąpić:

a) sumę „20.000" sumą „600",

b) sumę „4.620" sumą „139",

c) sumę „800" sumą „24",

4) w art. 11 skalę podatku od wynagrodzeń zastąpić skalą następującą:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia miesięcznego w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	—	600	5
2	600	1500	10
3	1500	—	15

5) w art. 12 ust. 3 zastąpić:

a) sumę „20.000" sumą „600",

b) sumę „4.620" sumą „139",

c) sumę „800" sumą 24";

6) w art. 15 ust. 1 zastąpić:

a) sumę „15.000" sumą „450",

b) sumę „3.460" sumą „104",

c) sumę „600" sumą „18";

7) w art. 15 ust. 3:

a) skalę A przy wynagrodzeniach z okresem wypłaty miesięcznym zastąpić skalą następującą:

Stopień wynagrodzenia	Wynagrodzenie wypłacone w okresie wypłaty w złotych		Suma uzupełniającego podatku w złotych
	ponad	do	
1	—	360	9,00
2	360	375	8,00
3	375	400	6,90
4	400	425	4,80
5	425	450	2,30

b) skalę B przy wynagrodzeniach z okresem wypłaty tygodniowym zastąpić skalą następującą:

Stopień wynagrodzenia	Wynagrodzenie wypłacone w okresie wypłaty w złotych		Suma uzupełniającego podatku w złotych
	ponad	do	
1	—	83	2,10
2	83	86	1,90
3	86	92	1,60
4	92	98	1,10
5	98	104	0,50

c) skalę C przy wynagrodzeniach z okresem wypłaty dziennym zastąpić skalą następującą:

Stopień wynagrodzenia	Wynagrodzenie wypłacone w okresie wypłaty w złotych		Suma uzupełniającego podatku w złotych
	ponad	do	
1	—	14	0,40
2	14	15	0,30
3	15	16	0,30
4	16	17	0,20
5	17	18	0,10

w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń:

1) w § 36 zastąpić:

a) sumę „10.000" sumą „300",

b) sumę „9.240" sumą „277",

c) sumę „8.000" sumą „240";

2) w § 47 zastąpić:

a) sumę „10.000" sumą „300",

b) sumę „9.240" sumą „277",

c) sumę „8.000" sumą „240";

3) w § 57 zastąpić:

a) sumę „7.500“ sumą „225“,

b) sumę „6.920“ sumą „208“,

c) sumę „6.000“ sumą „180“;

4) w § 58 ust. 2:

a) skalę D przy wynagrodzeniach z okresem wypłaty półmiesięcznym zastąpić skalą następującą:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Półmiesięczna suma uzupełniającego podatku w złotych
	ponad	do	
1	—	180	4,50
2	180	188	4,00
3	188	200	3,50
4	200	213	2,40
5	213	225	1,10

b) skalę E przy wynagrodzeniach z okresem wypłaty dwutygodniowym zastąpić skalą następującą:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Dwutygodniowa suma uzupełniającego podatku w złotych
	ponad	do	
1	—	166	4,20
2	166	173	3,70
3	173	185	3,20
4	185	196	2,20
5	196	208	1,00

c) skalę F przy wynagrodzeniach z okresem wypłaty dziesięciodniowym (dekadowym) zastąpić skalą następującą:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Dziesięciodniowa (dekadowa) suma uzupełniającego podatku w złotych
	ponad	do	
1	—	144	3,60
2	144	150	3,30
3	150	159	3,00
4	159	171	1 80
5	171	180	0,90

w zarządzeniach Ministra Skarbu:

1) w § 1 pkt 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1949 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-19, poz. 285) sumę „15.000“ zastąpić sumą „450“,

2) w § 5 pkt 3 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 maja 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie częściowego lub całkowitego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-34, poz. 496) sumę „300“ zastąpić sumą „9“.

w ustawie z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania:

1) w art. 2 pkt 3 zastąpić:

a) sumę „30.000“ sumą „900“,

b) sumę „6.900“ sumą „207“,

c) sumę „1.200“ sumą „36“;

2) w art. 20 ust. 3 sumę „50.000“ zastąpić sumą „1.500“;

3) w art. 31 ust. 1 skalę stawek oszczędnościowych zastąpić skalami następującymi:

A. od wynagrodzeń z okresem wypłaty miesięcznym:

ponad zł	do zł	Stawki oszczędnościowe %
900	1.260	1
1.260	1.800	2
1.800	—	3

B. od wynagrodzeń z okresem wypłaty tygodniowym:

ponad zł	do zł	Stawki oszczędnościowe %
207	291	1
291	414	2
414	—	3

C. od wynagrodzeń z okresem wypłaty dziennym:

ponad zł	do zł	Stawki oszczędnościowe %
36	51	1
51	72	2
72	—	3

4) w art. 31 ust. 3 zastąpić:

a) sumę „30.000“ sumą „900“,

b) sumę „6.900“ sumą „207“,

c) sumę „1.200“ sumą „36“.

Ministerstwo Finansów zaznacza, że kwoty podane w tabelach I—VII § 45 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń straciły już swą aktualność z dniem 1 stycznia 1950 r. po wejściu w życie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 stycznia 1950 r. w sprawie obniżenia skal podatkowych w podatku od wynagrodzeń. Powołane rozporządzenie z dnia 4 stycznia 1950 r. wobec licznych zmian w sumach i skalach, podaje się w całości jako załącznik Nr 1 do niniejszego okólnika.

Z uwagi na liczne zmiany:

1) w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze oraz ustalania ryczałtów pieniężnych tych świadczeń, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych (Monitor Polski Nr A-7, poz. 71);

2) w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze, ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej niektórych świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń na rok kalendarzowy 1950 oraz zwolnienia niektórych świadczeń w naturze od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-27, poz. 317) — podaje się pełny tekst tych zarządzeń jako załączniki Nr 2 i 3 do niniejszego okólnika.

W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1948 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 106 i z 1950 r. Nr 23, poz. 202) przepis § 17, dotyczący obowiązku społecznego oszczędzania w przypadkach otrzymania wynagrodzenia od więcej niż jednego pracodawcy stał się już nieaktualny z dniem 1. I. 1949 r. tj. z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 42) zmieniającej art. 30 i 31 ustawy o obowiązku społecznego oszczędzania. Tabele podane w § 43 ust. 2 tego rozporządzenia stały się nieaktualne z dniem 1. I. 1949 r., tj. z chwilą wprowadzenia nowych stawek oszczędnościowych ustawą z dnia 4 lutego 1949 r.

Przerachowania pozostałych sum nie wymienionych w niniejszym okólniku, a zawartych w całokształcie przepisów i okólników z zakresu podatku od wynagrodzeń oraz obowiązku społecznego oszczędzania (Fundusz C), należy dokonać we własnym zakresie w podanej na wstępie relacji ze stosownymi zaokrągleniami.

Podsekretarz Stanu Prof. Dr L. Kurowski

Załącznik Nr 1.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 stycznia 1950 r.

w sprawie obniżenia skal podatkowych w podatku od wynagrodzeń. (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3).

Na podstawie art. 10 ust. 5 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Skale podatkowe zawarte w art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. zastępuje się następującymi skalami podatkowymi:

A. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty miesięcznym:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	411	441	0,7
2	441	474	0,9
3	474	537	1,9
4	537	600	2,8
5	600	663	3,8
6	663	726	4,7
7	726	789	5,7
8	789	882	6,6
9	882	978	7,6
10	978	1.071	8,5
11	1.071	1.197	10,4
12	1.197	1.323	12,3
13	1.323	1.575	14,2
14	1.575	1.890	16,1
15	1.890	2.205	18,0
16	2.205	2.520	20,0
17	2.520	3.150	21,9

B. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty tygodniowym:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	95	102	0,7
2	102	110	0,9
3	110	124	1,9
4	124	139	2,8
5	139	153	3,8
6	153	168	4,7
7	168	182	5,7
8	182	204	6,6
9	204	226	7,6
10	226	247	8,5
11	247	276	10,4
12	276	305	12,3
13	305	364	14,2
14	364	436	16,1
15	436	509	18,0
16	509	582	20,0
17	582	727	21,9

C. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty dziennym:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	17	18	0,7
2	18	19	0,9
3	19	22	1,9
4	22	24	2,8
5	24	27	3,8
6	27	29	4,7
7	29	32	5,7
8	32	35	6,6
9	35	39	7,6
10	39	43	8,5
11	43	48	10,4
12	48	53	12,3
13	53	63	14,2
14	63	76	16,1
15	76	88	18,0
16	88	101	20,0
17	101	126	21,9

2. Skale podatkowe zawarte w § 42 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98) zastępuje się następującymi skalami podatkowymi:

D. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty półmiesięcznym:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	206	221	0,7
2	221	237	0,9
3	237	269	1,9
4	269	300	2,8
5	300	332	3,8
6	332	363	4,7
7	363	395	5,7
8	395	441	6,6
9	441	489	7,6
10	489	536	8,5
11	536	599	10,4
12	599	662	12,3
13	662	788	14,2
14	788	945	16,1
15	945	1.103	18,0
16	1.103	1.260	20,0
17	1.260	1.575	21,9

E. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty dwutygodniowym:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	190	204	0,7
2	204	219	0,9
3	219	248	1,9
4	248	277	2,8
5	277	306	3,8
6	306	335	4,7
7	335	364	5,7
8	364	407	6,6
9	407	452	7,6
10	452	494	8,5
11	494	553	10,4
12	553	611	12,3
13	611	727	14,2
14	727	872	16,1
15	872	1.018	18,0
16	1.018	1.163	20,0
17	1.163	1.454	21,9

F. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty dziesięciodniowym (dekadowym):

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	165	177	0,7
2	177	192	0,9
3	192	216	1,9
4	216	240	2,8
5	240	267	3,8
6	267	291	4,7
7	291	318	5,7
8	318	354	6,6
9	354	393	7,6
10	393	429	8,5
11	429	480	10,4
12	480	531	12,3
13	531	630	14,2
14	630	756	16,1
15	756	882	18,0
16	882	1.008	20,0
17	1.008	1.260	21,9

3. Przy wynagrodzeniach, przekraczających najwyższe kwoty wynagrodzeń wymienione w skalach A, B, C, D, E i F (ust. 1 i 2) podatek wynosi 21,9% od tych kwot i 28,5% od reszty wynagrodzenia.

§ 2. Zniżka, o której mowa w art. 13 ust. 1 do 3 ustawy o podatku od wynagrodzeń oraz w § 50 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r., ma zastosowanie w stosunku do wynagrodzeń z okresem wypłaty miesięcznym, tygodniowym,

dziennym, półmiesięcznym, dwutygodniowym i dziesięciodniowym (dekadowym), gdy wynagrodzenie nie przekracza w okresie miesięcznym 945 zł, w okresie tygodniowym 218 zł, w okresie dziennym 38 zł, w okresie półmiesięcznym 473 zł, w okresie dwutygodniowym 436 zł i w okresie dziesięciodniowym (dekadowym) 378 zł.

§ 3. Zwyżka, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku od wynagrodzeń oraz w § 54 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r., ma zastosowanie w stosunku do wynagrodzeń z okresem wypłaty miesięcznym, tygodniowym, dziennym, półmiesięcznym, dwutygodniowym i dziesięciodniowym (dekadowym), gdy wynagrodzenie przekracza w okresie miesięcznym 630 zł, w okresie tygodniowym 146 zł, w okresie dziennym 25 zł, w okresie półmiesięcznym 315 zł, w okresie dwutygodniowym 291 zł i w okresie dziesięciodniowym (dekadowym) 252 zł.

§ 4. Zwyżka, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku od wynagrodzeń oraz w § 54 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r., ma zastosowanie w stosunku do wynagrodzeń z okresem wypłaty miesięcznym, tygodniowym, dziennym, półmiesięcznym, dwutygodniowym i dziesięciodniowym (dekadowym), gdy wynagrodzenie przekracza w okresie miesięcznym 788 zł, w okresie tygodniowym 182 zł, w okresie dziennym 32 zł, w okresie półmiesięcznym 394 zł, w okresie dwutygodniowym 364 zł i w okresie dziesięciodniowym (dekadowym) 315 zł.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do wynagrodzeń wypłaconych:

1) przed dniem 1 stycznia 1950 r. — za czas po dniu 31 grudnia 1949 r. oraz

2) po dniu 31 grudnia 1949 r. — bez względu na czas za jaki przypadają.

Minister Skarbu: K. Dąbrowski

Załącznik Nr 2.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1950 r.

w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze oraz ustalania ryczałtów pieniężnych tych świadczeń, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych. (Monitor Polski Nr A-7, poz. 71).

Na podstawie art. 4 ust. 6 i 8 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, co następuje:

§ 1. Ustala się jednolicie dla całego Państwa ryczałty wartości pieniężnej świadczeń w naturze, otrzymywanych przez pracowników zatrudnionych w gospodarstwach rolnych w granicach układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. dla robotników i pracowników rolnych, zawartego pomiędzy Przedsiębiorstwem Państwowym „Państwowe Gospodarstwa Rolne" a Związkiem Zawodowym Robotników i Pracowników Rolnych R. P. Ryczałty te ustala się jak następuje:

Ryczałt wartości pieniężnej świadczeń w naturze otrzymywanych:

1. przez pracowników umysłowych tj.:

1) dyrektorów zespołów gospodarstw, zakładów i stacji hodowlanym (zwierząt i roślin), zakładów i stacji doświadczalnych i samodzielnych gospodarstw, głównych agronomów i zootechników (§ 31 pkt 1 układu), księgowych głównych (bilansistów — § 31 pkt 3 i § 55 pkt 5 układu) — na 328,50 zł miesięcznie,

2) rządców (kierowników) gospodarstw rolnych, ogrodniczych, stawowych i ferm hodowlanych, asystentów, techników, laborantów zakładów i stacji hodowlanych oraz doświadczalnych (§ 31 pkt 2 układu), księgowych technicznych (§ 31 pkt 3 i § 55 pkt 6 układu) i mechaników zespołowych (§ 31 pkt 6 układu) — na 322,50 zł miesięcznie,

3) gorzelanych (§ 31 pkt 4 i § 55 pkt 7 układu), kierowników zakładów przemysłu rolnego, ściśle związanych z gospodarstwem rolnym (§ 31 pkt 5 układu), magazynierów (§ 31 pkt 7 układu) oraz kalkulatorów (§ 31 pkt 8 układu) na 318,30 zł miesięcznie;

2. przez rzemieślników, tj. motorzystów (maszynistów), młynarzy, palaczy pługów parowych, mechaników warsztatowych, kowali, stelmachów, rymarzy, rybaków gospodarstw stawowych, ogrodników, chmielarzy, szwajcarów, owczarzy, specjalistów zatrudnionych przy stadninach koni i hodowli zwierząt futerkowych oraz drobiu (§ 43 układu) — na 318,30 zł miesięcznie;

3. przez ordynariuszy, tj. włodarzy (karbowych), fornali, stajennych (e), stróżów, pastuchów i luzaków (§ 46 układu) — na 318,30 zł miesięcznie.

Ustalone powyżej ryczałty obejmują rocznie 10 q żyta + 10% na przemiał, 3 q pszenicy + 10% na przemiał, 1 q grochu, 2 q jęczmienia + 10% na przemiał (§ 59 układu), 60 arów ziemi pod uprawę (§ 67 układu), utrzymanie dwóch krów lub mleko (§ 69—70 układu), opał 13—18 jednostek opałowych (§ 74 układu), mieszkanie z 2-ch do 4 izb (§ 75 układu) oraz pomieszczenie dla inwentarza (§ 78 układu);

4. przez stałych robotników dniówkowych (§ 47 — 48 układu):

1) kat. I — na 96,90 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 2 kg żyta, 1 kg pszenicy, 1 kg jęczmienia, 8 kg ziemniaków za jednostkę wydajności pracy (§ 51 układu) oraz 2 jednostki opałowe rocznie (§ 79 ust. 1 lit. a układu),

2) kat. II — na 83,40 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 2 kg żyta, 0,75 kg pszenicy, 0,75 kg jęczmienia, 7 kg ziemniaków za jednostkę wydajności pracy (§ 51 układu) oraz 2 jednostki opałowe rocznie (§ 79 ust. 1 lit. b układu),

3) młodocianych na 33,30 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 1kg żyta, 0,25 kg pszenicy, 0,25 kg jęczmienia, 3 kg ziemniaków za jednostkę wydajności pracy (§ 51 układu) oraz 2 jednostki opałowe rocznie (§ 79 ust. 1 lit. c układu);

5. przez robotników sezonowych (§ 113 i 114 układu):

1) kat. I — na 223,50 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje całodzienne wyżywienie, wynagrodzenie w naturaliach jak stałych robotników dniówkowych I kat. oraz mieszkanie,

2) kat. II — na 210 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje całodzienne wyżywienie, wynagrodzenie w naturaliach jak stałych robotników dniówkowych II kat. oraz mieszkanie.

§ 2. Jeżeli stały robotnik dniówkowy (§ 1 ust. 4 zarządzenia) lub robotnik sezonowy (§ 1 ust. 5 zarządzenia) nie przepracował wszystkich dni pracy w miesiącu (§ 52 ust. 3 układu), z ustalonych w § 1 ust. 4—5 zarządzenia ryczałtów potrąca się wartość pieniężną naturalii za nieprzepracowane dni pracy (z uwzględnieniem przepisu § 54 układu) według cen ustalonych w § 5 zarządzenia, przyjmując wynagrodzenie w naturze za jednostkę wydajności pracy (§ 1 ust. 4—5 zarządzenia) jako wynagrodzenie za dzień pracy.

§ 3. Nie ustala się ryczałtów wartości pieniężnych świadczeń w naturze dla:

1) praktykantów, pomocniczych sił biurowych, kancelistów, pomocy buchalteryjnej, maszynistek itp. (§ 31 układu), którzy poza mieszkaniem nie otrzymują innych świadczeń w naturze (protokół dodatkowy Nr 1 do układu),

2) pracowników obsługi mechanicznej gospodarstw rolnych (§ 40 układu), którzy poza posiłkiem wydawanym podczas ciągłej pracy w polu (§ 82 układu) otrzymują produkty żywnościowe odpłatnie (§ 83 układu),

3) miejscowych robotników sezonowych (§ 115 układu), pobierających wyłącznie wynagrodzenie w gotówce.

§ 4. Robotnicy sezonowi (§ 113 układu) oraz miejscowi robotnicy sezonowi (§ 115 układu) opłacają ewentualnie należny od nich podatek od wynagrodzeń w myśl zasad art. 10 ust. 4 ustawy o podatku od wynagrodzeń.

§ 5. Jeżeli zamiast całości lub części przysługujących pracownikowi w myśl układu zbiorowego świadczeń w naturze wypłaca się ekwiwalent pieniężny, wówczas wypłacone wynagrodzenie pieniężne podlega opodatkowaniu na ogólnych zasadach ustawy o podatku od wynagrodzeń z uwzględnieniem przepisu § 4 zarządzenia, wydane zaś w niepełnych ilościach lub tylko niektóre świadczenia w naturze szacuje się według poniższych cen:

1. pszenica	97,50 zł za 1 q
2. żyto	61,50 zł za 1 q
3. jęczmień	61,50 zł za 1 q
4. groch	97,50 zł za 1 q
5. ziemniaki	19,50 zł za 1 q
6. mleko	0,75 zł za 1 litr
7. całodzienne wyżywienie	94,05 zł miesięcznie

8. 1 ar ziemi pod uprawę . 1,20 zł miesięcznie
9. węgiel . . . . . . 24,— zł za jednostkę opałową
10. a) mieszkanie . . . . 9,— zł miesięcznie
b) pomieszczenie dla inwentarza . . . . . 6,— zł miesięcznie

§ 6. Ustalone w § 1 i 5 zarządzenia wartości pieniężne świadczeń w naturze oraz ich ryczałty stosuje się nie tylko do pracowników rolnych objętych układem zbiorowym pracy dla robotników i pracowników rolnych z dnia 28. III. 1949 r., lecz również do tych pracowników rolnych, nie objętych wymienionym układem, którzy otrzymują świadczenia w naturze ściśle odpowiadające co do ilości i jakości świadczeniom wymienionym w powołanym układzie.

§ 7. 1. Pracownikom rolnym, których premia, wypłacona na podstawie załączników Nr Nr 2, 3 i 5 do układu zbiorowego pracy, wyniosła w okresie wypłaty co najmniej 25% łącznego wynagrodzenia za ten okres bez uwzględnienia premii, podatek od wynagrodzeń oblicza się od całego wynagrodzenia podlegającego opodatkowaniu, wypłaconego za dany okres wypłaty wraz z premią, z zastosowaniem 30% obniżki, o ile stawki, określone układem zbiorowym pracy, są ściśle przestrzegane oraz są właściwie stosowane normy wydajności pracy.

2. Przy ustalaniu uprawniającej do ulg (ust. 1) 25%-wej normy osiągniętej premii — z łącznego wynagrodzenia bez uwzględnienia premii wyłącza się wynagrodzenia nie pozostające w bezpośrednim związku z wykonywaną pracą, jako to wynagrodzenia za niewykorzystany urlop, świąteczne, zapomogi itp.

3. Wymienioną w ust. 1 30% obniżkę oblicza się od kwoty podatku, obliczonej przed zastosowaniem zniżek (art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń) lub zwyżek rodzinnych (art. 14 ustawy o podatku od wynagrodzeń).

4. Podstawę do obliczenia zniżek lub zwyżek rodzinnych (art. 13 i 14 ustawy o podatku od wynagrodzeń) stanowi podatek obliczony bez zastosowania 30% obniżki.

§ 8. Zwalnia się:

1) różnicę między podatkiem, jaki przypadłby w myśl przepisów ustawy o podatku od wynagrodzeń, a podatkiem obliczonym przy zastosowaniu 30% obniżki (§ 7 ust. 1 zarządzenia),

2) różnicę w podatku wynikającą z zastosowania obniżki 30% od podatku obliczonego przed zastosowaniem zniżek rodzinnych, a podatkiem, jaki by przypadał z zastosowania obniżki 30% po zastosowaniu zniżek (§ 7 ust. 3 zarządzenia).

§ 9. Pracownicy rolni, którym dokonano 30% obniżki podatku na zasadach § 7 zarządzenia, powinni być oznaczeni w listach płacy oraz w wykazach potrąceń lub odpisach list płacy, przedkładanych władzom skarbowym, czerwonym atramentem. Poza tym należy umieścić w liście płacy oraz w wykazach potrąceń lub odpisach list płacy dodatkowo: łączne wynagrodzenie bez premii oraz oddzielnie premię.

§ 10. Przepisy niniejszego zarządzenia odnoszą się do wynagrodzeń wypłacanych począwszy od dnia 1 grudnia 1949 r. bez względu na czas, za jaki przypadają. Potrącenia w podatku od wynagrodzeń wypłaconych do dnia 30 listopada 1949 r., dokonane w myśl § 3 pkt 2 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1949 r. (Monitor Polski Nr A-70, poz. 890) prowizorycznie według zasad okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 listopada 1948 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 95, poz. 429), pozostają w mocy jako ostateczne.

§ 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu K. Dąbrowski

Minister Pracy i Opieki Społecznej K. Rusinek

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych wz. St. Tkaczow

Załącznik Nr 3.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lutego 1950 r.

w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze, ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej niektórych świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń na rok kalendarzowy 1950 oraz zwolnienia niektórych świadczeń w naturze od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-27, poz. 317).

Na podstawie art. 4 ust. 6 i 8 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, co następuje:

§ 1. Wartość całodziennego wyżywienia w formie posiłków w stanie przyrządzonym, wydawanych pracownikowi, jego współmałżonkowi oraz członkom rodziny pracownika, w rozumieniu art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń w miejscu pracy bądź w lokalu wskazanym przez pracodawcę do spożycia na miejscu lub zabrania ze sobą — ustala się w wysokości 3,15 zł. Przy wydawaniu tylko obiadów wartość tego posiłku ustala się w wysokości 1,95 zł a przy wydawaniu tylko kolacji lub śniadań — w wysokości po 0,60 zł za każdy posiłek.

§ 2. Wartość pieniężną bezpłatnego mieszkania służbowego przyjmuje się według ustawowych norm czynszu. W razie udzielenia przez pracodawcę mieszkania służbowego w formie odpłatnej według cen niższych od ustawowych norm czynszu, doliczeniu do wartości pieniężnej podlega różnica pomiędzy ustawową normą czynszu, a kwotą faktycznie zapłaconą przez pracownika.

§ 3. Wartość pieniężną światła przyjmuje się według zużycia i obowiązującej w danej miejscowości ceny energii elektrycznej lub gazu. W razie niemożności ustalenia wartości światła w sposób wyżej wskazany, wartość jego przyjmuje się w wysokości 3 zł miesięcznie od jednej izby.

§ 4. Wartość pieniężną opału przyjmuje się w wysokości 7,95 zł miesięcznie od jednej izby w okresie pełnego roku.

§ 5. 1. Wartość pieniężną 1 tony węgla, jak również równowartość 750 m^3 gazu, odpowiadających 1 tonie węgla, jako deputatu branżowego, ustala się na 80,40 zł.

2. Ryczałt wartości pieniężnej świadczeń w naturze w postaci węgla, jako deputatu branżowego, ustala się w ten sposób, że przysługującą rocznie ilość węgla na podstawie przepisów układu zbiorowego pracy, wycenioną na podstawie ust. 1, dzieli się przez ilość okresów wypłaty wynagrodzenia w roku kalendarzowym; iloraz tej sumy stanowi podstawę opodatkowania w poszczególnym okresie wypłaty wynagrodzenia.

§ 6. Wartość pieniężną użytkowania roli przyjmuje się w sumie odpowiadającej dwu kwintalom żyta z jednego hektara ziemi ornej, liczonym według miejscowych cen wolnego rynku.

§ 7. Wartość pieniężną ordynarii i innych świadczeń w naturze, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym oraz ryczałty wartości pieniężnych tych świadczeń ustala się na czas obowiązywania powyższego układu w wysokości i według zasad zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze oraz ustalania ryczałtów pieniężnych tych świadczeń, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych (Monitor Polski Nr A-7, poz. 71), które obowiązuje do czasu obowiązywania układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. dla robotników i pracowników rolnych, zawartego pomiędzy Przedsiębiorstwem Państwowym „Państwowe Gospodarstwa Rolne" a Związkiem Zawodowym Robotników i Pracowników Rolnych R. P.; w razie zmiany układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. postanowienia zarządzenia z dnia 10 stycznia 1950 r. należy nadal prowizorycznie stosować do czasu wydania nowego zarządzenia w tej sprawie.

§ 8. Ustala się następujące ryczałty wartości pieniężnej świadczeń w naturze (deputatów branżowych), otrzymywanych na podstawie obowiązujących układów zbiorowych pracy:

1) przez pracowników podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego na czas obowiązywania układu zbiorowego pracy z dnia 28. VI. 1949 r. w przemyśle cukrowniczym — wartość pieniężną 1kg cukru na 4,65 zł,

2) przez pracowników Lasów Państwowych — na 16,95 zł za 1 metr przestrzenny (mp.) szczap; deputat obejmuje szczapy sosnowe w ilości, przewidzianej szczególnymi przepisami,

3) przez pracowników przedsiębiorstwa „Polski Monopol Zapałczany" — na 9 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 70 pudełek zapałek,

4) przez pracowników przemysłu fermentacyjnego:

a) zatrudnionych w browarach, rozlewniach, słodowniach, siarkowniach chmielu — na 31,50 zł dla rodzinnych i 21 zł dla samotnych miesięcznie; ryczałt obejmuje 1 litr piwa dziennie oraz otrzymywany częściowo odpłatnie węgiel w ilości 2 tony dla rodzinnych i 0,8 tony dla samotnych rocznie,

b) zatrudnionych w branży winiarskiej — na 31,50 zł dla rodzinnych i 21 zł dla samotnych miesięcznie; ryczałt obejmuje 5 butelek wina owocowego a 0,7 litra lub 8 litrów płynnego owocu lub 2 litry syropu oraz otrzymywany częściowo odpłatnie węgiel w ilości 2 tony dla rodzinnych i 0,8 tony dla samotnych rocznie,

5) przez pracowników przemysłu skórzanego w garbarniach oraz pracowników Centrali Skór Surowych — na 9 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 1 kg skóry twardej oraz 30 dcm^2 skóry miękkiej rocznie,

6) przez pracowników przemysłu tłuszczowego — na 10,50 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 1 litr oleju lub 1 kg mydła,

7) przez pracowników przemysłu naftowego:

a) na 9 zł miesięcznie dla rodzinnych: ryczałt obejmuje 8 kg nafty w okresie jesiennym i zimowym oraz 6 kg w okresie letnim i wiosennym miesięcznie, lub w przypadkach korzystania ze światła elektrycznego: po 30 kwh od 1 października do 31 marca oraz po 20 kwh od 1 kwietnia do 30 września miesięcznie,

b) na 4,50 zł miesięcznie dla samotnych; ryczałt obejmuje 50% świadczeń w naturze podanych pod a).

§ 9. Ustalone w niniejszym zarządzeniu ryczałty mają zastosowanie tylko w razie wydawania świadczeń w naturze. W przypadkach wypłacania równowartości świadczeń w pieniądzach opodatkowaniu podlega cała równowartość pieniężna.

§ 10. Świadczenia w naturze w postaci zniżek biletów dla pracowników i członków ich rodzin przy przejazdach środkami masowej lokomocji nie stanowią wynagrodzenia, podlegającego podatkowi od wynagrodzeeń.

§ 11. Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń następujące świadczenia w naturze, przysługujące i otrzymywane w ramach układów zbiorowych pracy:

1) przez pracowników przedsiębiorstw państwowych: „Lot", „Państwowa Komunikacja Samochodowa" i „Państwowa Żegluga Śródlądowa" — w postaci bezpłatnych przejazdów oraz przez pracowników przedsiębiorstwa „Orbis" — w postaci bezpłatnego używania wagonów sypialnych,

2) przez pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" — w postaci bezpłatnych przejazdów dla siebie i rodziny,

3) przez pracowników zatrudnionych w górnictwie — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie karbidu celem oświetlenia mieszkań w przypadkach, gdy w mieszkaniach nie zainstalowano światła elektrycznego lub gazowego, a ponadto dla pracowników przemysłu solnego — w postaci 10 kg soli miesięcznie,

4) przez pracowników Polskiego Monopolu Zapałczanego — w postaci otrzymywanych częściowo odpłatnie odpadków drzewnych w ilości 600 kg rocznie,

5) przez pracowników przedsiębiorstw energetyki — w postaci otrzmywanego częściowo odpłatnie prądu elektrycznego w ilości 60 kwh po 0,015 zł miesięcznie oraz 190 kwh po 0,06 zł miesięcznie,

6) przez pracowników przemysłu mięsnego — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie, tj. po cenie kosztu własnego węgla w ilości 170 kg dla rodzinnych i 66 kg dla samotnych miesięcznie,

7) przez pracowników zakładów podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Spożywczego — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie węgla w ilości 2 tony dla rodzinnych i 0,8 tony dla samotnych rocznie,

8) przez pracowników gospodarstw leśnych — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie chrustu grubego lub gałęzi w ilości 1 mp. miesięcznie,

9) przez pracowników Polskiego Radia — w postaci bezpłatnego abonamentu radiofonicznego,

10) przez pracowników Filmu Polskiego — w postaci 8 bezpłatnych biletów do kin miesięcznie,

11) przez pracowników Zjednoczenia Przemysłu Cukierniczego i podległych mu fabryk — w postaci otrzymywanych częściowo odpłatnie po cenach hurtowych 2 kg wyrobów cukierniczych nabywanych za pośrednictwem rad zakładowych i kół związków zawodowych,

12) przez pracowników podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego — w postaci otrzymywanych:

a) częściowo odpłatnie: 10 kg cukru miesięcznie dla pracownika rodzinnego oraz 5 kg miesięcznie dla pracownika samotnego po cenie hurtowej (art. 74 VII układu zbiorowego pracy w przemyśle cukrowniczym) oraz 600 kg rocznie drzewa dla pracownika rodzinnego i 300 kg rocznie drzewa dla pracownika samotnego po cenie kosztów własnych (art. 74 powołanego układu),

b) bezpłatnie: gorącej słodzonej kawy oraz słodzonej mięty parzonej, wydawanych pracownikom cukrowni w okresie kampanii z wyjątkiem pracowników biurowych (art. 75 powołanego układu zbiorowego pracy).

§ 12. Pkt 6 § 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-19, poz. 285) otrzymuje brzmienie:

„6) wartość wydawanych bezpłatnie lub częściowo odpłatnie pracownikom na podstawie układów zbiorowych pracy odzieży ochronnej i roboczej oraz premii otrzymywanych przez pracowników z powodu przedłużenia okresów używania ubrań poza czasokresy zużycia, ustalone w umowach zbiorowych".

§ 13. W § 5 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 maja 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie częściowego lub całkowitego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-34, poz. 496) wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 1 wyrazy: „24 zł" zastępuje się wyrazami: „39 zł",

2) w pkt 2 wyrazy: „19,50 zł" zastępuje się wyrazami: „30 zł".

§ 14. Przepisy §§ 1—10 oraz § 11 pkt 1—9 i pkt 12 niniejszego zarządzenia dotyczą świadczeń w naturze, wydanych po dniu 31 grudnia 1949 r., a należnych za czas od 1 stycznia 1950 r. do 31 grudnia 1950 r., zaś przepisy § 11 pkt 10 i 11 dotyczą świadczeń, wydanych po dniu 31 grudnia 1948 r. i należnych za czas od dnia 1 stycznia 1949 r. do 31 grudnia 1950 r.

§ 15. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą przepisów:

1) § 11 pkt 10 i 11, §§ 12 i 13 pkt 2 — od dnia 1 stycznia 1949 r.,

2) § 13 pkt 1 — od dnia 1 kwietnia 1949 r.,

3) pozostałych — od dnia 1 stycznia 1950 r.

Minister Skarbu K. Dąbrowski

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w/z. E. Szyr

Minister Pracy i Opieki Społecznej K. Rusinek

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych J. Dąb-Kocioł

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 60; półrocznie — zł 33; kwartalnie — zł 18.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz. Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428/416.

Inne ogłoszenia — zł 2,70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 1,35

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 14489, 2-B-16493, 18750.